

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1863

XVII. Boleslaw, Herzog von Schlesien und Polen, bekundet, sich mit Wilbrand, dem Erzbischof zu Magdeburg, über die Theilung des Schlosses und Landes Lebus und über das Lehens-Verhältniß desselben ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55861)

pituli sigillorum munimine roboramus. Acta sunt hec magdeburch in curia vicedomini presentibus viris fidelibus hiis: videlicet petro brandenb., Conrado camin., Johanne, sancti laurencii, Hinrico de plozke et hinrico de arnesberg prepositis Aderant nichilominus Albero prior brandenburgeris, bernardus, custos lecekenfis, magister Enotus, plebanus de lubas, Hermannus, prepositi sancti laurencii, cappellanus, Gifelbertus, cappellanus noster, Albertus, notarius noster, qui omnia hec conscripsit et bruno cuonis, ciuis magdeburgeris et alii quam plures. Data leceke, decimo octauo Kalendas Octobris, Anno ab incarnatione domini millesimo Ducentesimo, Quadragesimo quarto, pontificatus nostri Anno tercio.

Copialbuch des Lorenz-Klosters in Neustadt-Magdeburg f. 45.

XVII. Boleslaw, Herzog von Schlesien und Polen, befundet, sich mit Wilbrand, dem Erzbischof zu Magdeburg, über die Theilung des Schlosses und Landes Lebus und über das Lehens-Verhältniß desselben verglichen zu haben, am 20. April 1249.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Nos Bolezlaus, Dei gracia Dux Slesie et Polonie, Omnibus imperpetuum, factorum nostrorum ordinem et processum presentibus et futuris insinuare volentes ipsum committimus testimonio scripturarum, ut lecte dubios expediant et errare non finant. Sane recognoscimus et tenore prefencium protestamur, quod venerabilis in christo pater et dominus noster Wilbrandus, Archiepiscopus Magdeburgeris, et Ecclesia sua nobiscum et cum heredibus nostris fidei puritatem perpetue, que pacis seruare vinculum proponentes sibi et ecclesie sue vnum de Castris lubus inferius videlicet et finale, medietatem medii necnon medietatem Ciuitatis et districtus tocuis tantum pertinentis ad Castrum ex utraque parte Odere fluminis cessimus per medium equa lance. Aliud autem finale superius et medietatem medii nobis et nostris heredibus referuantes, que in feodo tenebimus de manibus suis et successorum suorum. Jus etiam, quod habuimus in patronatu Episcopatus, prepositure et Officio Castellanie nobis sicut hactenus saluum erit, tenebimus tamen in feodo hec ab ipso cum Supanis et attinentiis quibuscunque. Dominus eciam Episcopus, prepositus et Clerus omnis in Castro libertatem omnimodam retinebunt, quam hactenus habuerunt. Castrenses nostri, quos Lubus habebimus, domino Archiepiscopo Jurabunt, quod partes suas in Castris, Ciuitate et terra defendant contra quemlibet inuaforem, sicut defendere nostras tenentur, et idem nobis facient domini Archiepiscopi Castrenses, Et neque dominus Archiepiscopus neque nos Castrensem aliquem in Castris istis locabimus, qui sit aduersarius ipsius uel noster. Et partes nostras, quas in Castro, Ciuitate et districtu habemus, nobis uel heredibus nostris aliquo distractionis uel alienationis tytulo alienare uel obligare principi uel cuiquam non licebit, Sed nos nostras nobis retinebimus et Magdeburgeris ecclesia suas sibi perpetuo conferuabit. Preterea neuter nostrum sine consensu alterius in ista nec in altera parte fluminis Odere in districtu lubuceni aliquam municionem edificabit nec edificari permittet. Insuper Supani et omnes proprietatem in terra Lubus habentes Jus aliud non habebunt, quam quod ad hec tempora habuerunt, siue in nostram siue domini Archiepiscopi partem cedant. Jurabunt eciam Castrenses, quod cum decedere

contigerit Archiepiscopum uel aliquem successorum suorum, quod Castra illa nemini presentabunt, nisi successor eius transmittat nobis uel heredibus nostris litteras protestacionis, quod obseruet ea, que in hoc compositionis et concordie priuilegio continentur. Quod si nullis legitimis impedimentis detentus a die sue consecracionis ad Annum neglexerit adimplere, Castrenses illa Castra nobis presentare debebunt, quousque Archiepiscopus faciat, quod est dictum. Eo autem facto nos restituemus Archiepiscopo Castra sua dolo quolibet pretermisso. Nos etiam si a die consecracionis Archiepiscopi bona nostra Jure feodi non recipiemus infra annum sine periculo bonorum nostrorum manebimus, donec Archiepiscopus quatuordecim diebus nobis pronuntiet, quod uelit lubus uel in districtum lubucensem uenire. Qui si uenerit et nos Octo diebus continuis expectauerit et nos in terra nostra existentes impedimento legitimo non retenti non receperimus bona nostra, ex tunc bona uacabunt, que de manu Archiepiscopi deberemus habere. Quod autem nos hiis predictis dominum Archiepiscopum et suam Ecclesiam honoramus est causa; uidelicet quod ipse et sui successores nos et nostros heredes contra omnes, qui nos absque causa legitima uolunt opprimere uel offendere, debent iuuare, prout possunt melius cum effectu, si nobis non possunt iusticiam uel gratiam obtinere. Si etiam in profecutione Iniuriarum nostrarum cum nostris et suis aduersariis contingeret nos bellare, debemus secundum consilia duorum hominum suorum et duorum nostrorum taliter disponere rebus nostris ad bellum, quod aduersariis resistere ualermus. Nos etiam dominum Archiepiscopum in similibus iuuare tenemur et de propriis bonis iuuabit alium unusquisque. Si nos sine legitimis heredibus decesserimus, dominus Archiepiscopus et sui successores fratribus nostris in feodo bona nostra concedent, si ea infra tempus legitimum duxerint requirenda. Ad hec si nos contra ea, que scripta sunt in hoc priuilegio, ueniremus, Castrenses nostri medio tempore nullum nobis obsequium prestare deberent et in Castris ipsis nullam nobis permittere potestatem, donec emendaretur secundum iusticiam uel amicitiam, quod contra priuilegium factum esset et in Archiepiscopo sicut in nobis seruari debet. Qui autem contra priuilegium non uenerit, obsequium habebit de suis castrensibus et potestatem Castrorum suorum. Si intra Castrenses fuerit orta discordia, de illa iudicabit Judex communis, qui de consensu constitutus fuerit utriusque. Si Judex communis discordiam illam iudicare uel sopire non potest, Illius dominus, qui excessit et qui causa est discordie debet iudicem iuuare, quod possit. Ceterum nec Archiepiscopus, nec aliquis successorum suorum citra limites terre lubus usque in contigua Polonica terminos suos protendent sine consensu nostro et heredum nostrorum, hii autem sunt termini Castrilubus uersus poloniam ex illa parte Odere a flumine, quod uocatur Nothes, incipiunt in prato, quod uocatur Guba et procedunt in Rudna et Rogi et usque ad lacum wandrine et usque Slauice et usque Peflice, quod est inter magnam uillam et Moloffon. Item usque Pozirzadlo, post hec ubi Schuga pilscha intrat magnam pilscham. Item usque Sirze et usque Rampice. Ex ista parte odere incipiunt in konothope usque ad lacum altiorem trebule et per uiam, que ducit de Gubyn usque lypa. Dehinc ad Powodeicers, post hec inter Corafno et Splawe, Deinde ubique in Odra, de Odra Spreua fluuius per medium usque in prelauki. Item ubique in Lecnici. Item ubique in Köpnucci. Item per Stobrauam fluuium usque in Odrizam. Preterea attinent lubus ista loca Castrorum sita infra terminos prenotatos Chynez et terra, que attinet, Kofsterin cum tota terra attinente, Deinde Torum, deinde Ponzin, deinde Bucowe, deinde platkou. Quod si tempore procedente ueraciter fuerit intellectum, quod alicubi sint termini largiores, quam in hoc priuilegio sit expressum, de illis de communi consensu et consilio intrmittere nos debemus et inter nos eque diuidere, sicut alia sunt diuisa. Ut autem hec omnia, que in presentibus sunt expressa,

tam a nobis et nostris heredibus, quam ab Archiepiscopo et suis successoribus perpetuo bona fide seruentur, data fide promissimus et Juraimus nos sibi et ipse nobis, Insuper presens scriptum munimus nostri appensione sigilli. Insuper testes sunt venerabiles patres Abbas de Nyenborch et Abbas de Monte, Albertus de wernigherode, Magd. ecclesie prepositus, Rodolphus de dyngelstede, Decanus et prepositus, Ropertus de Querenuorde; layci autem Illustris homo Burchardus, Magd. Burgravius, et nobiles homines Comes Albertus de Rauenswald, Otto de hademersleue, waltherus de Arnefstein, Comes ludolphus iuuenis de halremunt, waltherus de Barbey, hermannus de werberch, wernerus de Dobyn et Gerhardus, Domicellus de Querenuorde. Ministeriales Vulradus de Indagine, wydego de Camenz, henricus de Alifsleue, dapifer Curie Magdeburgensis, Otto de Godebuz, Gerhardus et hermannus fratres de wederden, Richardus de Damis, henricus et Johannes fratres de Gatersleue, Ericus de Borch, Erenfridus de Gyuekensteyn, Orlicus hoc, Aduocatus de Beiger Nyenburch, Richardus, Domicellus de Czerwift, Rodolphus de Neminc et alii quam plures Milites et serui. Datum legenitz, Anno graciae M^o CC^o XLVIII°, XII Kal. May.

Aus dem Codex St. Mauritii im Herzogl. Landes-Archiv zu Bernburg f. 105 (Cop. IV a f. III. im Königl. Prob.-Archiv zu Magdeburg).

XVIII. Die Bischöfe von Magdeburg und Halberstadt, so wie der Abt Johann von Lehnin, laden zur Entscheidung des Streites über die Diöcesangrenzen der Bisthümer Camin und Schwerin den Bischof von Schwerin zu einem Termine nach Havelberg, im Jahre 1257.

O. de Raceborch, V. de Halberstat, dei gracia episcopi, ac Jo., humilis abbas de Lenin, Cisterciensis ordinis, Brandenburgensis diocesis, venerabili patri R., Zwerinenfi episcopo, salutem et sinceram in domino caritatem. Litteras domini pape nos recepisse noueritis in hunc modum:

Alexander, episcopus, seruus seruorum dei venerabilibus fratribus . . Raceburgensi et . . Halberstadenfi episcopis ac dilecto filio . . abbati de Lenin, Cisterciensis ordinis, Brandenburgensis diocesis, salutem et apostolicam benedictionem. Exposuit nobis venerabilis frater noster . . episcopus Caminensis, quod venerabilis frater noster . . episcopus Zwerinenfis causam, quam super limitibus diocesis sue mouet contra ipsum, tibi frater episcope Raceburgensis optinuit a sede apostolica delegari, in qua, licet idem Caminensis episcopus negligens in huiusmodi cause prosecutione non fuerit, adhuc, ut asserit ad lites contestationem minime est processum. Vt igitur negocium huiusmodi sine suspicione procedat, nos uos, frater episcope Halberstadenfis et fili abbas de Lenin, cognitioni cause huiusmodi duximus adiungendos, per apostolica uobis scripta mandantes, quatenus, si est ita, in causa procedentes eadem, ipsam terminare curetis iuxta directarum tibi super hoc, frater episcope Raceburgensis, continentiam litterarum. Quod si non omnes hiis exequendis poteritis interesse, duo uestrum non minus exequantur. Datum Viterbii V^o, kalendas Decembris, pontificatus nostri anno III°.